

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Wydział ds. kontaktów z mediami i informacji

KOMUNIKAT PRASOWY nr 16/05

1 marca 2005 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-377/02

Léon Van Parys NV / Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

STRONA NIE MOŻE POWOŁAĆ SIĘ PRZED SĄDEM KRAJOWYM NA NIEZGODNOŚĆ REGULACJI WSPÓLNOTOWEJ Z NIEKTÓRYMI PRZEPISAMI ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU (WTO)

Okoliczność, że Organ Rozstrzygania Sporów WTO stwierdził taką niezgodność nie może podważyć tej zasady wobec zakresu swobodnego uznania, którym dysponuje Wspólnota przy podejmowaniu środków zaradczych

Spółka Van Parys BV, z siedzibą w Belgii, od ponad dwudziestu lat dokonuje przywozu do Wspólnoty Europejskiej bananów pochodzących z Ekwadoru. W latach 1998 i 1999 właściwe władze belgijskie (Belgisch Interventie- en Restitutiebureau) odmówiły udzielenia tej spółce pozwoleń na przywóz w pełnych wysokościach, o które wnioskowała. Odmowa ta była oparta na rozporządzeniach wspólnotowych regulujących przywóz bananów do Wspólnoty Europejskiej.

Van Parys zaskarżyła te decyzje przed belgijskim Raad van State twierdząc, że przedmiotowe rozporządzenia wspólnotowe¹ są bezprawne w świetle niektórych przepisów Światowej Organizacji Handlu (WTO). Istotnie, Organ Rozstrzygania Sporów WTO stwierdził niezgodność regulacji przyjętej przez Wspólnotę z przepisami WTO w tym zakresie.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, do którego Raad van State zwrócił się w tej sprawie z pytaniami prejudycjalnymi, dokonuje w pierwszej kolejności oceny kwestii czy porozumienia WTO nadają podmiotom prawa we Wspólnocie uprawnienie do powołania się na te porozumienia przed sądem w celu zakwestionowania ważności regulacji wspólnotowej.

Trybunał stwierdza, że porozumienia WTO nie należą co do zasady do przepisów, w oparciu o które Trybunał Sprawiedliwości dokonuje kontroli legalności aktów instytucji wspólnotowych. Wyłącznie w sytuacji, gdy Wspólnota wyraziła zamiar wykonania szczególnego zobowiązania przyjętego w ramach WTO lub w razie, gdy akt wspólnotowy

¹ Rozporządzenie (EWG) nr 404/93 z późn. zm. oraz rozporządzenia nr 2362/98, 2806/98, 102/1999 i 608/1999.

wyraźnie odsyła do konkretnych przepisów porozumień WTO, Trybunał ma za zadanie dokonać kontroli legalności tego aktu wspólnotowego w świetle przepisów WTO.

Jednakże w niniejszej sprawie Wspólnota nie miała zamiaru podjęcia szczególnego zobowiązania w ramach WTO, które umożliwiłoby sądowi wspólnotowemu dokonanie kontroli legalności postanowień wspólnotowych w świetle odpowiednich przepisów WTO. Sporne rozporządzenia nie odsyłają też wyraźnie do konkretnych przepisów porozumień WTO.

W pierwszej kolejności Trybunał podkreśla, że nawet w razie wydania decyzji przez Organ Rozstrzygania Sporów stwierdzającej niezgodność środków przyjętych przez członka Światowej Organizacji Handlu z jej przepisami, mechanizm rozwiązywania sporów w ramach tej organizacji w dalszym ciągu zastrzega istotne miejsce dla negocjacji między stronami.

W związku z tym, przyznanie, że zadanie zapewnienia zgodności prawa wspólnotowego z przepisami WTO spoczywa bezpośrednio na sądzie wspólnotowym, prowadziłoby do pozbawienia organów prawodawczych lub wykonawczych Wspólnoty możliwości - przewidzianej w samych przepisach WTO, które dotyczą rozstrzygania sporów - znalezienia choćby tymczasowego rozwiązania w drodze negocjacji. Trybunał stwierdza, że w niniejszej sprawie zostało wynegocjowane rozwiązanie między Wspólnotą, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi i Ekwadorem, z drugiej strony.

W drugiej kolejności Trybunał podkreśla konieczność pozostawienia organom prawodawczym i wykonawczym Wspólnoty swobody działania, którą mają podobne organy partnerów handlowych Wspólnoty. Niektóre z umawiających się stron, w tym najważniejsi partnerzy handlowi Wspólnoty, uznają wręcz, że porozumienia WTO nie należą do przepisów, w oparciu o które ich organy sądowe oceniają legalność przepisów prawa wewnętrznego. Dopuszczenie takiego braku wzajemności groziłoby doprowadzeniem do zakłócenia równowagi w stosowaniu przepisów WTO.

W świetle powyższego strona nie może w zasadzie powołać się przed sądem Państwa Członkowskiego na niezgodność regulacji wspólnotowej z niektórymi przepisami WTO, również wówczas, gdy Organ Rozstrzygania Sporów stwierdził niezgodność takiej regulacji z przepisami WTO.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : FR, EN, DE, NL, PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Panem Ireneuszem Gęsiozem

tel. (00352) 4303 2878 faks (00352) 4303 2053